

UCHWAŁA Nr 0102-19/18
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ
w Olsztynie
z dnia 11 stycznia 2018 roku

w sprawie badania zgodności z prawem Uchwały Nr XXXIX.391.17 Rady Miasta Ełku z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie:

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. 2016 poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2017 poz. 1875)

uchwała, co następuje:

§1

Stwierdza się nieważność § 4 ust. 7 i 8 Uchwały Nr XXXIX.391.17 Rady Miasta Ełku z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

UZASADNIENIE

Rada Miasta Ełku na sesji w dniu 19 grudnia 2017 r. podjęła uchwałę Nr XXXIX.391.17 w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis.

W dniu 27 grudnia 2017 r. przedmiotowa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem.

Pismem z dnia 5 stycznia 2018 r. zawiadomiono Miasto Ełk, iż uchwała będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (dalej: Kolegium Izby) w dniu 11 stycznia 2018 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu Kolegium Izby ma prawo uczestniczyć przedstawiciel jednostki, której sprawa jest rozpatrywana. W posiedzeniu Kolegium Izby uczestniczyli przedstawiciele Miasta Ełku - Skarbnik Miasta Ełku Jarosław Wróbel i radca prawny Zbigniew Rachwański.

Skarbnik Miasta stwierdził m. in., iż intencją Rady było przyznanie preferencji podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą i z uwagi na nie, ustalone zostały pewne ograniczenia oraz szczegółowe warunki uzyskania zwolnienia. Zapis § 4 ust. 7 i 8 uchwały należy traktować jako utracone zwolnienie w związku z niewykonywaniem pewnych czynności.

Radca prawny w swojej wypowiedzi zaznaczył, że zapis uchwały dotyczący terminowego dokonywania zapłaty podatku od nieruchomości od przedmiotów opodatkowania nie objętych zwolnieniem od podatku ma na celu przypomnienie, iż uzyskanie przywilejów jest powiązane z terminowym płaceniem zobowiązań podatkowych. Nie ma na celu nakładania sankcji. Ten zapis w uchwale, niczego nie dodaje ani nie ujmuje. To informacja wskazująca, iż należy podatek płacić

w terminie. Zapis § 4 ust. 7 nie jest zapisem koniecznym. Natomiast § 4 ust. 8 również nie należy traktować jako nakładania sankcji ale jako pozbawienie uprawnień. Korzystający z przywilejów powinien mieć wiedzę, że nie wywiązywanie się z terminowego płacenia podatku powoduje ponoszenie ujemnych konsekwencji w postaci utraty przywileju.

Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa.

Kolegium Izby badając na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2018 r. przedmiotową uchwałę stwierdziło, że Rada Miasta Ełku w § 4 ust. 7 postanowiła, że podstawą uzyskania zwolnienia o którym mowa w § 2 uchwały, jest spełnienie warunku terminowego dokonywania zapłaty podatku od nieruchomości od przedmiotów opodatkowania nie objętych zwolnieniem od podatku. Natomiast w § 4 ust. 8 postanowiła, że w przypadku powstania zaległości podatkowej od przedmiotów opodatkowania nie objętych zwolnieniem od podatku od nieruchomości podatnik traci prawo do zwolnienia wynikającego z niniejszej uchwały począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstała zaległość podatkowa.

Kolegium Izby stwierdza, że zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017, poz. 1785) rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego przepisu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. z 2003 r., Nr 188, poz. 1840 z późn. zm.).

Zwolnienie podatkowe, to wyłączenie z zakresu podmiotowego danego podatku pewnej kategorii podmiotów (zwolnienie podmiotowe) lub zwolnienie z przedmiotu danego podatku pewnej kategorii sytuacji faktycznych lub prawnych (zwolnienie przedmiotowe).

Rada Miasta Ełku, na podstawie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe. Zwolnienia te mogą dotyczyć wyłącznie przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a więc gruntów, budynków lub ich części, budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zwolnienia wprowadzane przez radę na mocy wyżej przywołanego przepisu, powinny obowiązywać z mocy prawa i nie mogą być uzależniane od posiadania zobowiązań finansowych wobec Miasta Ełku. Zwolnienia wynikające z uchwały winny być uwzględniane przez organy podatkowe z urzędu, w decyzjach wymiarowych lub przez samego podatnika w deklaracji podatkowej. Organ stanowiący podejmując uchwałę w sprawie innych zwolnień przedmiotowych

na podstawie art. 7 ust. 3 o podatkach i opłatach lokalnych nie może wykraczać poza zakres upoważnienia ustawowego. Zwolnienie z podatku od nieruchomości podatnik nabywa z mocy samej uchwały, po spełnieniu warunków zawartych w przepisach dotyczących udzielania pomocy publicznej i brak jest podstaw prawnych do uzależnienia jego przyznania od regulowania zobowiązań finansowych wobec gminy.

Kolegium Izby stwierdza, że Rada Miasta Ełku nie posiada kompetencji do pozbawienia podatników, którzy posiadają nieuregulowane zaległe zobowiązania finansowe wobec Miasta Ełku, prawa do zwolnienia z podatku. Zauważyć należy, że w obowiązującym systemie prawnym istnieją ustawy stosujące sankcje za zaleganie z uiszczeniem podatku. Przykładem takiej ustawy jest ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2017 poz. 1579 z późn. zm.). W art. 25 ust. 1 pkt 15 powyższej ustawy wskazano, iż z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się wykonawcę, wobec którego wydano prawomocny wyrok sądu lub ostateczną decyzję administracyjną o zaleganiu z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, chyba że wykonawca dokonał płatności należnych podatków, opłat lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne wraz z odsetkami lub grzywnami lub zawarł wiążące porozumienie w sprawie spłaty tych należności. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych takiej sankcji jednak nie przewiduje.

Zgodnie z ukształtowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy między innymi naruszenia przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. II SA/Wr 1459/97).

W związku z powyższym Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę Kolegium RIO w Olsztynie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

PRZEWODNICZĄCY KOLEGIUM
Regionalnej Izby Przechunkowej
[Signature]
Iwona Bendorf-Bundorf